

νέα φαίνονται τὰ ἔργα του, ἔχουν πάντως νὰ δεῖξουν κάτι, μίαν ἄποψιν διαφορετικὴν, ἓνα χρωματισμὸν ὄχι στερεότυπον. Καὶ ἡ νῆσος εἰς τὴν ὁποίαν ἡ φύσις μετ' ἄσπετας ἐγάραιε τὰ δῶρα τῆς νιάζει πάντοτε εἰς τοὺς πίνακας τοῦ κ. Μποκατσιάμπη.

Ἡ τέχνη του δὲν εἶνε ἀίθαστος, δὲν εἰσάγει ὁ καλλιτέχνης καινὰ δαιμόνια, δὲν αὐτοσχεδιάζει. Εἶνε παρατηρητὴς λεπτολόγος καὶ ὁμως πλέον ἀληθινὸς ἀπὸ τοὺς σετσεονίστα.

Κ.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

Τῇ 10 Δεκεμβρίου ἐώρτασε τὴν 25ετηρίδα τῆς ἰδρύσεώς της ἡ «Ἐταιρεία τῶν Καλλιτεχνιδῶν» τοῦ Μονάχου. Ἡ Ἐταιρεία ἰδρύθη πρὸς συγκέντρωσιν τῶν καλλιτεχνιδῶν, διὰ νὰ συζητοῦν ζητήματα ἀμοιβαίον συμφέροντος. Αριθμεῖ 703 μέλη, ἔχει ἴδιον μέγαρον καὶ σχολὴν μὲ 13 τάξεις. Εἰς τὴν σχολὴν τῆς Ἐταιρείας ταύτης ἐδίδασκον ἄλλοτε ὁ ἡμέτερος Ἰακωβίδης. Διευθύντρια τῆς σχολῆς εἶνε ἡ δις von Welsch Gram. Ἐφέτος ἡ Ἐταιρεία διοργάνωσεν ἐκθεσὶν ζωγραφικῆς καὶ λιθογραφίας. Πρόεδρος τοῦ σωματείου εἶνε ἡ κυρία Martha Giese.

Ὁ Ἰταλὸς ζωγράφος Pellizza de Volpedo μέλος τῆς Union Internationale des Beaux Arts et des Lettres ἀπέθανεν εἰς Τουρίνον ἐν ἡλικίᾳ 39 ἐτῶν.

Ὁ γλύπτης κ. Κ. Κωνσταντινίδης ἔχει ὡς γνωστὸν, φιλοτεχνήσει τὴν «Ἀκτὴν», νεαρὰν γυναῖκα ἐξηλωμένην εἰς τὸ ὕδωρ τῆς παραλίας, τὸ ὁποῖον κινεῖται περὶ τὸ γυμνὸν σώμα της. Τὸ ἔργον διακρίνει ἀβρότης, αὐτλήφρεως καὶ λεπτότης ἐκτελέσεως. Πρὸ τῆς πόλεως τῆς Αὐστραλίας παράλιος ἠδῆλθε νὰ κοσμήσῃ τὰς πλατείας τῆς μετ' ἔργα γλυπτικά. Τῇ συστάσει φίλου του ἐκεῖ ἐδιδόκομένου ὁ κ. Κωνσταντινίδης ἐστῆκε φωτογράφος τῆς «Ἀκτῆς». Τὸ ἔργον ἤρσαεν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν καὶ προσέφερεν αὐτῇ γενναίον πᾶσιν πρὸς ἄγοράν. Ἀλλ' ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ εἰς τὴν ἀπεβλήθη πρὸς ἔγκρισιν ἢ φωτογραφίᾳ τοῦ ἔργου, τὸ ἀπέρριψεν ὡς γυμνόν. Νὰ ἐκτεθῆ εἰς κοινὴν θῆαν ἄγαλμα γυναικὸς ἡμίγυμνον ἐθεωρήθη ἀνήθικον! Οὕτω χάρις εἰς τὴν σεμνοτυφίαν τῶν Αὐστραλῶν ἐστερήθη ἡ πόλις των ἐνὸς ἑλληνικοῦ καλλιτεχνήματος.

Ἐγένοντο τ' ἀποκαυπηθῆα τῆς ἐν τῷ Χημείῳ Ἀθηνῶν ἐπιχειρήσεως προτομῆς τοῦ καθηγητοῦ Χρηστομάνου.

Οἱ ζωγράφοι κ.κ. Μποκατσιάμπης καὶ Ἀλεκτορίδης ἔλαβον εἰς τὴν διεθνή ναυτικὴν ἐκθεσὶν τοῦ Βορδῶ χρυσοῦν μετάλλιον.

Ἰδρύθη ἐν Ὁξφόρδῃ ἔδρα τῆς Νεοελληνικῆς φιλολογίας, διορισθῆ δὲ καθηγητῆς ὁ ἐκ Κύπρου κ. Σίμος Μενάρδος.

Ὁ διακεκοιμμένος Γάλλος συγγραφεὺς κ. Paul Brunelle ἐν τῇ ἐπ' αὐτοῦ ἐκδιδομένη «Revue Mauve» δημοσιεῖ ἐκτενέστατον ἄρθρον ὑπὸ τὸν τίτλον «A propos de Pinacothiki», ἐν ᾧ ἀναφέρει πάντας τοὺς οἰονεὶ κρατῆντας τὰς κλειδας τῆς φιλολογικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς κινήσεως τῶν τόπων των, ἐν οἷς ἰδιαίτερος ἐξάγει τὸ ἔργον τοῦ διευθυντοῦ τῆς Πινακοθήκης λέγων τὴ ἑξῆς:

«Ὁ Ary d'Yvermont, ὅστις ἴδρυσεν τὴν «Revue

Franco-Italienne» μᾶς προσφέρει εὐρὴν καὶ πρόσφορον πεδῖον ἐν τῇ Νέᾳ Ρώμῃ καὶ μᾶς διανοίγει ἤδη ὁ διακεκοιμμένος καὶ γλωσσολογὸς συνεργάτης τὰς πόδας τῶν Νέων Ἀθηνῶν κατέστησε γνωρίμους τοὺς συντάκτας τῆς ἡμετέρας ἐπιθεωρήσεως ἐν Ἑλλάδι καὶ διὰ νὰ τὸν εὐχαριστήσωμεν, διότι μᾶς κατέστησε γνωστὴν τὴν νεωτέραν φιλολογικὴν κίνησιν εἰς τὴν γῆν τῶν ἡρώων καὶ τῶν θεῶν, ἔχομεν τὴν εὐφροσύνην νὰ γνωρίσωμεν σημερον εἰς ἐκείνους οὓς ἐνδιαφέρει ἡ παγκόσμιος φιλολογία ὅτι ἡ Ἑλλὰς κατέχει ἀπὸ τοῦ 1901 μίαν μεγάλην Καλλιτεχνικὴν Ἐπιθεώρησιν, τὴν «Πινακοθήκην», ἣτις ἐπιτελεῖ ὡς ἄριστα τὸν προορισμὸν τῆς ἐν τῷ σταδίῳ τῶν γραμμάτων καὶ τῆς ὁποίας διευθυντῆς εἶναι ὁ κ. Δ. Καλογερόπουλος συγγραφεὺς πολλῶν τόμων πλεσιτάκτως ἐπαινεθέντων ὑπὸ τοῦ «Mercure de France». Ὁ ἄξιος οὗτος καὶ πολλοὺ ἐνδιαφέροντος συνάδελφος ἐξεδώκεν ἐσχάτως τὰ «Φύλλα τοῦ ἡμερολογίου» του, πλήρη χιούμορος παιδείας φιλοσοφίας καὶ χάριτος.

Εἰμὲθα εὐτύχεις δημοσιεύοντες τὴν προσωπογραφίαν τοῦ κ. Δ. Καλογεροπούλου καὶ γνωρίζοντες εἰς τοὺς ἀναγνώστας μᾶς τὸ περιοδικὸν «Πινακοθήκην», τὴν μακρυνὴν ταύτην ἀδελφὴν, ἣτις θὰ μᾶς διευκολύνῃ τὸ ἔργον ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Γῇ, ἐνθα ἐγεννήθη ὁ θεῖος Ὁμηρος».

Ἡ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Δραγούμη Γλωσσικὴ ἢ Ἐταιρεία προκηρῶσει διαγωνισμὸν πραγματειῶν περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι γλωσσικῶν ιδιωμάτων. Τα ἀποσταλησόμενα ἔργα θὰ εἶνε λεξιλόγια, ἢ γραμματικαὶ μονογραφίαι ἢ συλλογὴ γλωσσικῶν μνημείων ζώτων ἢ νεκρῶν.

Ἔργα εἶνε δεκτὰ ἄχρι τέλους Ἰανουαρίου 1908, τὰ δὲ βραβεῖα θὰ ἀπονεμηθῶσι κατὰ Μάιον τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ἀπέθανεν εἰς τῶν διαπρεπεστέρων ἑλληνιστῶν, ὁ καθηγητῆς τῆς Ἱστορίας τῆς ἑλληνικῆς φιλοσοφίας ἐν τῇ Σορβόνῃ Βίκτωρ Βροσσάρ. Πλεῖστα ὅσα συνέγραψε φιλοσοφικὰ συγγράμματα εἰς ἃ ἀνομιλεῖ καὶ ἀναλύει τὰς θεωρίας τῶν Ἑλλήνων φιλοσόφων. Καίτοι τυφλωθεὶς ἀπὸ ἐτῶν λόγῳ τῆς καταπιληκτικῆς κοπώσεως τῶν ὀφθαλμῶν, ἐξηκολούθει τὰ μαθήματά του συνιστῶν πάντοτε στωικὴν ἀπάθειαν εἰς πάντα, ὅπως διέπνεετο αὐτὸς ἐν τῇ δυστυχίᾳ του. Ὁ Βροσσάρ ἔγραψεν ἐσχάτως μεγάλην μελέτην ἐν τῇ «Φιλοσοφικῇ ἐπιθεωρήσει», διὰ τῆς ὁποίας συνεβούλευεν ὅπως ἡ κοινὴν ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ἠθικὴν τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, τὴν μόνην συμβάλλουσαν εἰς τὴν ἀνθρωπίνην εὐδαιμονίαν.

Ἀνεκαλύφθησαν 28 ἄγνωστοι ἐπιστολαὶ τοῦ Βετόβεν καὶ 47 σελίδες χειρογράφων μουσικῆς. Ἡ αὐθεντία τῶν χειρογράφων ἐξηκριβώθη. Αἱ ἐπιστολαὶ φέρουν χρονολογίαν 1816—1823.

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

Ὁ ἐν Καῖρω κ. Κ. Κάγκας ἠγόρασε τὴν ὑπὸ τοῦ ζωγράφου κ. Προκοπίου γραφεῖσαν προσωπογραφίαν τῆς Ἀυτοκρατορίας τῆς Ἀθηρουσίας Ταῖτοϋ, ἀπέστειλε δὲ ταύτην πρὸς τὸν κ. Δήμαρχον Ἀθηναίων ἵνα τὴν παραδώσῃ ὡς δῶρον εἰς τὴν Ἐθνικὴν Παναγοθήκην.

★

Ἐν Ρώμῃ συνέστη ἐπιτροπὴ πρὸς ἀνέγερσιν ἀνδριάντος τοῦ Ἀρχιμήδους, τοῦ περιωνύμου σοφοῦ, τοῦ φρονεθέντος κατὰ τὴν πολιουρκίαν τῶν Συρακουσῶν, τὰς ὁποίας ὑπερήσπισε μετὰ τόσου ζήλου καὶ ἐπιτηδευτικότητος κατὰ τῶν Ρωμαίων. Προϊστάνται δὲ τῆς ἐπιτροπῆς οἱ γεροντασταὶ Blaserme καὶ Palerno καὶ ὁ κ. Nathan, δήμαρχος Ρώμης.

★

Ἐνδιαφέρουσα συλλογὴ ἔργων τέχνης ἐδωρήθη τελευταίως εἰς τὴν πόλιν τῶν Παρισίων, προωρισμένη διὰ τὸ Μέγαρον τῶν Καλῶν Τεχνῶν ὅπου θὰ μετῆ διαρκῶς ἐκτεθειμένη.

Πλεῖστα ἐξ αὐτῶν, ἔργων τῆς νεωτέρας τέχνης, ἀντιπροσωπεύουν τοὺς διασημοτέρους συγχρόνους καλλιτέχνας.

Μία θαυμασία προσωπογραφία τοῦ Francis Magnard ἔργον τοῦ Besnard, μία προτομὴ τοῦ ἰδίου παρὰ τοῦ Dalou, ἡ πεφημισμένη προσωπογραφία παριστώσα τὸν ζωγράφον Thuillot μετὰ τῆς κυρίας του, ἔργον τοῦ διασημοῦ καλλιτέχνου Koll, καὶ μία προσωπογραφία τῆς μητρὸς τοῦ Chartran, δῶρον τῆς κυρίας Chartran, μικρὸν ἀριστούργημα λεπτότητος καὶ εὐαισθησίας εἰς τὸν χρωματισμὸν.

Κατὰ τὸν παρελθόντα Μάρτιον ἀνώνυμος δωρητὴς προσέφερεν ἀνεκτίμητον δῶρον μῆς τοιογραφίας ἐκ τῶν καλλιτέρων τοῦ Claude Monet. Εἶχον ἐκφράσει τότε τὴν εὐχὴν ὅπως πλησίον τοῦ ἐξόχου αὐτοῦ καλλιτέχνου ἀρχηγοῦ τῆς νέας σχολῆς ἀντιπροσωπευθῆ καὶ ὁ Renoir. Χάρις εἰς τὴν γενναϊοδωρίαν δευτέρου φίλου τοῦ Μεγάρου ἀνωνόμου ἐπίσης θὰ πραγματοποιηθῆ ἡ εὐχὴ αὕτη διὰ μῆς κρητιδογραφίας, ἣτις περικλείει ὅλας τὰς πολυτίμους ἀρετὰς τοῦ καθηγητοῦ.

Ἐπίσης ὁ πασίγνωστος συλλογεὺς Jules Maciel προσέφερε δύο κρητιδογραφίας ὧν ἡ μὲν ἔργον τοῦ J. Tissot, ἡ δὲ τοῦ Daignam-Bouveret παριστάνουσα τὴν κυρίαν Bouveret μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς.

Μία προτομὴ τοῦ Henri Regnault παρὰ τοῦ ἀποθανόντος γλύπτου Barrias δωρηθεῖσα παρὰ τῆς κυρίας Barrias εὐὰ συνεχίσει τὴν σειράν τῶν εἰκονογραφιῶν τῶν συγχρόνων καλλιτεχνῶν, ἣτις ἤρχισε μὲ τὰς προτομὰς τῶν Falguière παρὰ τοῦ Rodin, τοῦ Henner παρὰ τοῦ Dubois, τοῦ Ziem καὶ τοῦ Harpignies παρὰ τοῦ Logoffin καὶ τοῦ Gigoux παρὰ τοῦ Dalou.

Πλησίον τῆς συλλογῆς ταύτης θὰ τοποθετηθοῦν συγκεντρωμένα ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν στίκια καὶ προσλάσματα τοῦ Falguière ἀγορασθέντα παρὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τῶν Παρισίων.

★

Ὁ γνωστότατος Γάλλος δημοσιογράφος Κορνελὸ ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν 65 ἐτῶν. Ὁ Κορνελὸ εἶνε ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐλαφρῶς εἰρωνικῆς ἐπικρίσεως τῶν γεγονότων τῆς ἡμέρας, εἰδὸς τὸ ὁποῖον καλλιεργοῦν ἤδη μὲ τόσην ἐπιτυχίαν ὁ Ἀρδουὲν εἰς τὴν «Πρωίαν» καὶ ὁ Μαρεῖ εἰς τὴν «Ἐφημερίδα».

★

Εἰς τὸ Ἀργίον, τὴν ἰδιαίτερον πατρίδα τοῦ ἐν Σέρραις ἀπαχονισθέντος ἐθνομάρτυρος Νικολ. Πανα-

γιάτου, ἤρχισαν συλλεγόμενοι ἔρανοι πρὸς ἀνέγερσιν μνημείου. Διὰ τῶν χρημάτων τούτων θὰ κατασκευασθῆ ἡ προτομὴ τοῦ Παναγιώτου, ἣτις θὰ στηθῆ εἰς τὴν μικρὰν πλατεῖαν τοῦ σιδηροδρόμου, ὀνομασθησομένη πρὸς τιμὴν τῆς μνήμης του «Πλατεῖα Παναγιώτου».

★

Εἰς Λεῦτον ἀπεκαλύφθη ὑπὸ τοῦ Κρόνριτζ μνημεῖον ἀνεγερθὲν ἐπὶ τῇ 150τῇ ἐπετείῳ τῆς μεγάλης μάχης καθ' ἣν Φρειδερίκος ὁ Μέγας ἐνίκησε τὸν Κάρολον τῆς Λωρραίνης.

★

Ἡ Ἱταλικὴ Βουλὴ ἐνήφισε 2,000,000 φρ. πρὸς ἀνέγερσιν ἐν Ρώμῃ μνημείου εἰς τὸν Δάντην.

★

Ἡτοκτόνησεν ἡ ἔξοχος Ἀμερικανὴς ἠθοποιὸς Κλάρα Βλόγνοϋδ, ἣς οἱ θρίαμβοι εἰς τὴν «Μουσικὴν Ἀκαδημίαν» τῆς Βαλτιμόρης ὑπῆρξαν ἔξοχοι. Τὰ αἰτία παραινόμενον ἄγνωστα.

★

Ἐν τῇ ἐκθέσει τῶν ἔργων τῆς δ. Σοφίας Ἀσκαρίδου ἠγόρασαν διάφορα ἔργα τῆς ἡ κόμησσα Ριανκούρ τὸ «Ψάρευμα» καὶ οἱ κ. κ. Γ. Λεβίδης, Α. Ἀθανασάκης, Μουτσόπουλος, Χαῖνης, Γ. Φιλάρετος, δ. Κολιαλέξη, Παναγόπουλος, Σακελλαρίον, δ. Σαμοῦλη, Κυριαζῆς, Τοπάλης, Χατζηλάζαρος. Τὴν ἐκθεσον ἐπισκέφθη καὶ ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα, ἣτις ἠγόρασε δύο πίνακας, τὸ «Μελτέμι» καὶ τὴν «Πρωινήν ἡσυχίαν.»

★

Ὁ ἀποθανὼν ἐθνικὸς εὐεργέτης Κ. Σεβαστόπουλος ἀφῆκε 30,000 εἰς τὸ Ἔθν. Πανεπιστήμιον ἵνα ὁ τόκος τοῦ ποσοῦ τούτου χρησιμεύσῃ ὡς βραβεῖον ἐτησίον διαγωνίσματος μεταξὺ τῶν μαθητῶν πάσης κοινωνικῆς τάξεως. Τὸ διαγώνισμα τοῦτο σκοπὸν ἔχει τὴν μόρφωσιν τῆς σημερινῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ τὴν κατὰ τὸ ἐθρικτὸν προσέγγισιν πρὸς τὸ πάντοτε θαυμαζόμενον ὄφος τῶν ἀρχαίων λαμπρῶν συγγραφέων μας διὰ τὸ σύντιμον καὶ εὐκρινές, διὰ τῆς χρήσεως ἀπαρεμφάτων, εὐκτικῆς ἐγκλίσεως καὶ τοῦ μέλλοντος χρόνου. Ὁ διαγωνισμὸς θέλει φέρει τὸ ὄνομα τοῦ δωρητοῦ. Οἱ διαγωνιζόμενοι δὲν θέλουν ὑπερβαίνει τοὺς 10 ἢ 12 κατ' ἔτος. Ἡ Σύγκλητος τοῦ Πανεπιστημίου ἀπεδέχθη τὸ κληροδότημα καὶ ὥρισεν ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν κ. κ. Κόντου, Μιστριώτου καὶ Χατζηδάκι.

★

Ἀπὸ τὸν γαῶν τῆς Παναγίας τοῦ Κουρτζαὶ ἐκλάπη εἰκὼν τοῦ Βὰν-Δύκ μεγίστης ἀξίας.

Ἡ θύρα τῆς ἐκκλησίας ἐδιωρθώμετο ἐσχάτως, ἐνεκα τούτου δὲ τὸ ἄνω μέρος αὐτῆς ἐνεβεν ἀνοικτόν. Οἱ κλέπται εἰσῆλθον διὰ τοῦ ἀνοίγματος ἐκείνου καὶ ἐπῆραν τὴν εἰκόνα τῆς Ἀποκαθηλώσεως τοῦ Βὰν-Δύκ. Ἡ εἰκὼν αὕτη ἦτο εἰς τὸ βάθος τῆς Ἐκκλησίας, ὑπῆρχε δὲ πρὸ αὐτῆς παραπέτασμα τὸ ὁποῖον ἀνεσούρετο μόνον εἰς τὰς μεγάλας ἐορτὰς, ἐντὺν τῶν οἱ κλέπται ἀφῆκαν τὸ παραπέτασμα ἀνεσούμενον καὶ ἡ κλοπὴ ἀνεκκλύφθη μόλις ἠνοιχθῆ ἡ Ἐκκλησία.

Ἡ εἰκὼν ἦτο μεγάλης ἀξίας. Ὅταν εἶχεν ἐσχάτως σταλῆ εἰς τὴν διοργανωθείσαν ἐπὶ τῇ 300 ἐπετείῳ τῆς γεννήσεως τοῦ Βὰν-Δύκ ἐκθεσον τῆς Ἀμβέρσης εἶχεν ἀσφαλισθῆ ἀντὶ ἡμίσεως ἑκατομμυρίου.

